

Jak šli bratři pro kládu

Jeden sedlák měl tři syny,
nebáli se žádné dřiny.

„Kubo, dojdi pro kládu!“

Kuba kývl: „Tak já jdu.“

Šlapal, šlapal, přišel k lesu:

„Já tu kládu neunesu!“

Posadil se, vzdychl: „Ech,
co mám dělat? Je to pech!“

Kuba nejde... Co se děje?

Zavolali pro Matěje.

„Matěji, běž pro kládu!“

Matěj kývl: „Tak já jdu.“

Šlapal, šlapal, přišel k lesu:

„Já ji taky neunesu!“

Posadil se, vzdychl: „Ech...“

Kuba dodal: „Je to pech!“

Matěj nejde... To je doba –
ztratili se v lese oba!

„Honzo, dojdi pro kládu!“

Honza kývl: „Tak já jdu.“

Šlapal, šlapal, přišel k lesu:

„Sám tu kládu neunesu.

Na jednoho je to moc –
pospěšte mi na pomoc!

Chopte se té klády, bratři,
ve třech máme sílu za tři!“

Už se kláda nakládá:

„Hej rup! Šup s ní na záda!“

Už ji nesou svižným krokem

polní cestou za potokem,

nesou kládu z javora

rovnou domů do dvora.